

FINLANDS FÖRFATTNINGSSAMLING

2002

Utgiven i Helsingfors den 19 juni 2002

Nr 496—503

INNEHÅLL

Nr		Sidan
496	Lag om ändring av 1 § lagen om avrundning av betalningar i euro	3127
497	Lag om ändring av lagen om tobaksaccis	3128
498	Lag om ändring av lagen om åtgärder för inskränkande av tobaksrökning	3129
499	Lag om ändring av personalfondslagen	3136
500	Lag om sättande i kraft av de bestämmelser som hör till området för lagstiftningen i konventionen om sjömäns arbetstid och bemanningen på fartyg	3139
501	Republikens presidents förordning om sättande i kraft av Romstadgan för Internationella brottmålsdomstolen och om ikraftträdande av lagen om ikraftträdande av de bestämmelser som hör till området för lagstiftningen i stadgan och om tillämpning av stadgan	3140
502	Statsrådets förordning om upphävande av 10 § 1 mom. naturgasförordningen	3141
503	Statsrådets förordning om ändring av statsrådets beslut om begränsning av utsläpp av gas- och partikelformiga föroreningar från förbränningsmotorer som skall monteras i mobila maskiner	3142

Nr 496

Lag

om ändring av 1 § lagen om avrundning av betalningar i euro

Given i Helsingfors den 14 juni 2002

I enlighet med riksdagens beslut
ändras i lagen den 27 oktober 2000 om avrundning av betalningar i euro (890/2000) 1 §
3 mom. som följer:

1 §

bokförs som skuld eller då den erläggs med
bank- eller annat betalkort.

En betalning kan avrundas på det sätt som
anges i 1 mom. även då den debiteras
skriftligen eller då den inte erläggs utan

Denna lag träder i kraft den 1 juli 2002.

Helsingfors den 14 juni 2002

Republikens President

TARJA HALONEN

Finansminister *Sauli Niinistö*

RP 29/2002
EkUB 11/2002
RSv 73/2002

Nr 497

L a g

om ändring av lagen om tobaksaccis

Given i Helsingfors den 14 juni 2002

I enlighet med riksdagens beslut
ändras i lagen den 29 december 1994 om tobaksaccis (1470/1994) 3 § 1 mom. 3 och 4 punkten samt
fogas till 10 § en ny 3 punkt som följer:

3 §

Med cigarrer och cigariller avses tobaksrullar, som kan rökas som sådana och

3) som är fyllda med en riven blandning och med yttre täckblad av cigarrers normala färg som täcker produkten helt och i förekommande fall inkluderar filtret, men i fråga om cigarrer med munstycke, inte munstycket och med täckblad båda av rekonstituerad tobak, om styckevikten utan filter eller munstycke är minst 1,2 gram och om det yttre täckbladet är anbringat i spiralform med en spetsig vinkel på minst 30 grader mot cigarrens längdaxel,

4) som är fyllda med en riven blandning och med yttre täckblad av cigarrers normala färg, av rekonstituerad tobak som täcker

produkten helt och i förekommande fall inkluderar filtret, men i fråga om cigarrer med munstycke, inte munstycket, om styckevikten utan filter eller munstycke är minst 2,3 gram och om omkretsen är minst 34 millimeter på minst en tredjedel av längden.

10 §

Förutom vad lagen om påförande av accisstadgar är accisfria,

3) i 7 § nämnda tobaksprodukter som en auktoriserad lagerhållare levererar för konsumtion annanstans inom Europeiska gemenskapens område än i Finland.

Denna lag träder i kraft den 1 juli 2002.

Helsingfors den 14 juni 2002

Republikens President

TARJA HALONEN

Finansminister *Sauli Niinistö*

RP 31/2002
FiUB 5/2002
RSv 68/2002

Rådets direktiv 2002/10/EG, EGT nr L 46, 12.2.2002, s. 26

Nr 498

L a g

om ändring av lagen om åtgärder för inskränkande av tobaksrökning

Given i Helsingfors den 14 juni 2002

I enlighet med riksdagens beslut
ändras i lagen den 13 augusti 1976 om åtgärder för inskränkande av tobaksrökning (693/1976) 2 § 3, 3 a, 7 och 8 punkten, 5—7 och 11 §, 14 § 1 och 2 mom., den finska språkdräkten i 14 § 4 mom., 14 § 5 mom., 17 och 18 §, 20 § 1 mom., 21 § 1 och 5 mom., rubriken för 8 kap., 25, 28 och 30 a § samt 31 § 1—3 mom.,
av dessa 2 § 3, 7 och 8 punkten och 25 § sådana de lyder i lag 953/1992, 2 § 3 a-punkten och 31 § 1 och 2 mom. sådana de lyder i lag 765/1994, 5 § sådan den lyder delvis ändrad i lag 487/1999, 6 § sådan den lyder i nämnda lagar 953/1992 och 487/1999, 7 §, 14 § 1, 2 och 5 mom., 17 §, 20 § 1 mom., 28 och 30 a § och 31 § 3 mom. sådana de lyder i nämnda lag 487/1999, 14 § 4 mom. sådant det lyder i lag 693/2001, 18 § sådan den lyder i lag 1148/1994 och 21 § 1 och 5 mom. sådana de lyder i lag 1541/2001, samt
fogas till 2 §, sådan den lyder i nämnda lagar 953/1992, 765/1994 och 487/1999, en ny 9 punkt samt till lagen nya 6 a, 6 b, 6 c och 7 a § som följer:

2 §

I denna lag avses med

portionspåsar eller porösa påsar, eller i en form som påminner om ett livsmedel,

3) *tobaksprodukter* produkter som helt eller delvis är tillverkade av tobak, genetiskt modifierad eller ej, och som är avsedda att rökas, snusas, sugas på eller tuggas,

3 a) *tobak för användning i munnen* alla sådana produkter för användning i munnen, utom produkter avsedda att rökas eller tuggas, som helt eller delvis är tillverkade av tobak, i pulver- eller partikelform eller i någon kombination av dessa former, särskilt i

7) *tjära* det råa, icke vattenhaltiga, nikotin fria rökkondensatet,

8) *nikotin* nikotinhaltiga alkaloider, samt med

9) *ingrediens* varje ämne eller beståndsdel, med undantag av tobaksplantans blad och andra naturliga eller icke beredda delar av tobaksplantan, som används vid tillverkning eller beredning av en tobaksprodukt och som finns kvar i den slutliga produkten, om än i

RP 40/2002
ShUB 6/2002
RSv 37/2002

Europaparlamentets och rådets direktiv 2001/37/EG (301L0037); EGT nr L 194, 18.7.2001, s. 26

annan form, inbegripet papper, filter, trycksvärta och klister.

3 kap.

Sammansättning och kvalitetskontroll

5 §

Genom förordning av statsrådet kan bestämmelser utfärdas om för hälsan farliga och menliga ämnen som en tobaksprodukt eller ett rökdön inte får innehålla och som inte får uppstå när tobaksprodukten röks.

Beträffande andra än i 1 mom. avsedda för hälsan farliga eller menliga ämnen som en tobaksprodukt innehåller eller som uppstår vid rökning därav bestäms deras högsta tillåtna halter genom förordning av social- och hälsovårdsministeriet så som verkställigheten av Europeiska gemenskapernas rättsakter förutsätter.

6 §

Den som tillverkar eller importerar tobaksprodukter och rökdön svarar för undersökning av halterna av de i 5 § avsedda ämnena i tobaksprodukter som är avsedda för försäljning eller annan överlåtelse i näringsverksamhet, för verifieringen av att märkningen på förpackningarna är korrekt och för kvalitetskontroll av produkterna och rökdönen.

Den som tillverkar eller importerar cigaretter skall se till att halterna av tjära, nikotin och kolmonoxid som uppstår vid rökning av en cigarett har mätts och att exaktheten av informationen om tjära och nikotin på förpackningarna har verifierats innan produkten överläts till minutförsäljning. Genom förordning av social- och hälsovårdsministeriet utfärdas närmare bestämmelser om de metoder som skall tillämpas vid mätningen och verifieringen.

6 a §

Ett provningslaboratorium som utför eller verifierar sådana tester som avses i 6 § 2 mom. skall vara godkänt av och övervakas av Social- och hälsovårdens produkttillsynscentral. Produkttillsynscentralen för en förteckning över godkända laboratorier.

Ansökan om godkännande av ett provningslaboratorium skall lämnas till Social-

och hälsovårdens produkttillsynscentral. Produkttillsynscentralen godkänner ett laboratorium, om laboratoriet till sin ansökan fogar ett intyg över att Mätteknikcentralen har konstaterat att laboratoriet uppfyller de internationella kompetenskraven för provningslaboratorier och att de testmetoder som avses i 6 § 2 mom. hör till dess kompetensområde.

Endast en myndighet kan godkännas som provningslaboratorium. Ett provningslaboratorium som är verksamt i anslutning till en importör eller tillverkare av tobaksprodukter kan dock godkännas för att utföra testning eller verifiering av egna produkter.

Ett provningslaboratorium anses utan särskilt beslut vara godkänt om provningslaboratoriet, importören eller tillverkaren av tobaksprodukten till Social- och hälsovårdens produkttillsynscentral lämnar ett intyg över att en myndighet i en annan medlemsstat har godkänt provningslaboratoriet och anger grunderna för godkännandet av laboratoriet och testmetoderna.

6 b §

Social- och hälsovårdens produkttillsynscentral kan avbryta verksamheten vid ett laboratorium för viss tid eller återkalla godkännandet av ett laboratorium

1) om Mätteknikcentralen konstaterar att provningslaboratoriet inte uppfyller de kompetenskrav som ställs på laboratoriet eller testmetoderna, eller

2) om produkttillsynscentralen av en myndighet i en annan medlemsstat eller av någon annan inrättning har fått en tillförlitlig utredning över att provningslaboratoriet eller testmetoderna inte uppfyller kraven för godkännande eller kompetens eller att de testresultat som laboratoriet har uppgett inte kan anses tillförlitliga.

Social- och hälsovårdens produkttillsynscentral kan för viss tid avbryta verksamheten vid ett provningslaboratorium också när den har grundad anledning att ifrågasätta riktigheten i uppgifterna om laboratoriet eller i laboratoriets verksamhet.

Provningslaboratoriet skall anmäla förändringar som gäller villkoren för godkännandet till Social- och hälsovårdens produkttillsynscentral.

Närmare bestämmelser om provningslabo-

ratorierna och godkännandet av dem, den ackreditering som är ett villkor för godkännandet, genomförandet av övervakningen samt de anmälningar som skall göras till Social- och hälsovårdens produkttillsynscentral och Europeiska kommissionen utfärdas genom förordning av social- och hälsovårdsministeriet.

6 c §

Den som tillverkar eller importerar tobaksprodukter skall en gång om året lämna Social- och hälsovårdens produkttillsynscentral

1) en förteckning med uppgifter om halterna av tjära, nikotin och kolmonoxid som uppstår vid rökning av cigaretter som säljs i näringsverksamhet och vilket provningslaboratorium som utfört testerna och verifieringen, samt

2) en förteckning för varje märke och typ över alla ingredienser och kvantiteter av dessa som används vid tillverkningen av tobaksprodukterna.

Genom förordning av social- och hälsovårdsministeriet utfärdas närmare bestämmelser om förteckningarnas uppläggning, den utredning om ingredienserna som skall fogas till förteckningarna, toxikologiska och andra uppgifter samt inlämnandet av förteckningarna till Social- och hälsovårdens produkttillsynscentral och Europeiska kommissionen.

Social- och hälsovårdens produkttillsynscentral sörjer för att konsumenterna informeras om de uppgifter som nämns i 1 och 2 mom.

7 §

Tobaksprodukter får i näringsverksamhet säljas eller på annat sätt överlåtas endast i sådana minutförsäljningsförpackningar som avses i denna paragraf och i 7 a § 1 mom. Cigarrer kan även säljas separat. Cigarrer som säljs separat skall vara försedda med behöriga anteckningar.

Den som tillverkar eller importerar tobaksprodukter skall innan de säljs eller på annat sätt överlåts i näringsverksamhet förse minutförsäljningsförpackningarna för tobaksprodukter med texter på finska och svenska som innehåller

1) en varning för de men för hälsan som tobaken vällar,

2) uppgifter om halterna av tjära, nikotin och kolmonoxid som uppstår vid rökning av en cigarett, samt

3) uppgifter som behövs för identifikation och spårning av produkten.

Genom förordning av social- och hälsovårdsministeriet kan föreskrivas om den i 1 och 2 mom. avsedda märkningens storlek, placering, text, bilder, alternering, inramning och annan definiering.

Angående de uppgifter på minutförsäljningsförpackningar för tobaksprodukter som hänför sig till påförande av accis gäller särskilda bestämmelser.

Bestämmelsen i 2 mom. om användningen av finska och svenska i märkningen gäller inte tobaksprodukter eller rökdon som exporteras, inte heller försäljning av tobaksprodukter eller rökdon för försäljning på fartyg eller luftfartyg i yrkesmässig internationell trafik eller försäljning av tobaksprodukter eller rökdon i en butik för skattefria varor på ett sådant fartyg eller en flygplats.

7 a §

Texter, namn, varumärken och figurativa märken eller andra märken som ger intrycket att en viss tobaksprodukt är mindre skadlig än andra får inte användas på tobaksprodukters förpackningar.

Vad som i 1 mom. bestäms om tobaksprodukters förpackningar gäller också framläggandet av produkterna på försäljningsplatser samt sådana produktuppgifter som avses i 8 § 3 mom.

11 §

Tobaksprodukter och rökdon får säljas genom tobaksautomater endast om försäljningen sker under övervakning. Tobaksautomaten skall vara placerad så att användningen av den kan övervakas fortlöpande.

Placeringsplatsens ägare, innehavare, ansvariga föreståndare eller en arbetstagare som utsetts för denna uppgift ansvarar för placeringen av tobaksautomaten och övervakningen av användningen.

14 §

Den allmänna ledningen och styrningen av att denna lag och med stöd av den utfärdade bestämmelser iakttas ankommer på social-

och hälsovårdsministeriet, och övervakningen och styrningen av övervakningen på Social- och hälsovårdens produkttillsynscentral.

Social- och hälsovårdens produkttillsynscentral styr länsstyrelserna i deras skötsel av de uppgifter som med stöd av denna lag ankommer på dem. Produkttillsynscentralen övervakar iakttagandet av bestämmelserna i 5—9 § om sammansättning och kvalitetsövervakning av, provningslaboratorier för samt försäljning av och reklam för tobaksprodukter. Mätteknikcentralen bistår i den övervakning av provningslaboratoriernas och testmetodernas kompetenskrav som ankommer på produkttillsynscentralen. Mätteknikcentralen har i denna uppgift samma rättigheter som en övervakningsmyndighet har enligt 28 §.

Om inte något annat bestäms i denna lag övervakar arbetarskyddsmyndigheterna att bestämmelserna i 12 § 5 och 6 punkten och 13 § 3 mom. som gäller förbud mot och begränsning av tobaksrökning iakttas på arbetsplatserna, enligt vad om detta bestäms i lagen om tillsynen över arbetarskyddet och om sökande av ändring i arbetarskyddsärenden (131/1973).

17 §

Kommunen skall på eget initiativ och på basis av gjorda anmälningar förrätta inspektioner av lagrings- och försäljningsplatser för tobaksprodukter samt övervaka försäljningen av tobaksprodukter och rökdon, placeringen av tobaksautomater, egenkontrollen av försäljningen av tobaksprodukter och rökdon, reklam och annan säljfrämjande verksamhet som gäller tobaksprodukter, rökdon och tobaksimitationer samt iakttagandet av rökningförbud och rökningstrestriktioner inom sitt verksamhetsområde.

Om man i samband med inspektion eller på annat sätt upptäcker sådan verksamhet som strider mot bestämmelser, skall kommunen förbjuda verksamhet som strider mot bestämmelserna samt sätta en tidsfrist inom vilken en sådan verksamhet skall upphöra.

Har rättelse inte skett inom utsatt tid eller har det förfarande som strider mot bestämmelserna och som nämns i förbudet fortsatt eller upprepats efter den utsatta tiden, skall kommunen anmäla detta

1) till allmänna åklagaren, om det är fråga om ett förfarande som strider mot 10 eller 11 §, 12 § 1—4 punkten eller 13 § 1, 2 eller 5 mom., samt

2) till Social- och hälsovårdens produkttillsynscentral, om det är fråga om försäljning eller annan överlåtelse i näringsverksamhet av tobaksprodukter eller rökdon som strider mot 5, 6, 6 a—6 c och 7 § samt 7 a § 1 mom. eller annat förfarande som strider mot dessa bestämmelser eller om det är fråga om reklam eller säljfrämjande verksamhet som är förbjuden enligt 7 a § 2 mom. eller 8 eller 9 §.

18 §

Om reklam görs för tobaksprodukter, tobaksimitationer eller rökdon eller om deras försäljning annars främjas på ett sätt som strider mot 7 a § 2 mom. eller 8 eller 9 §, kan Social- och hälsovårdens produkttillsynscentral meddela förbud mot den som beställt eller utfört reklamen eller den säljfrämjande åtgärden samt anställda hos dem att fortsätta och upprepa förfarandet som strider mot bestämmelserna.

Social- och hälsovårdens produkttillsynscentral kan förbjuda den som tillverkar eller importerar tobaksprodukter eller rökdon eller någon annan näringsidkare att i näringsverksamhet sälja eller på annat sätt överlåta en produkt,

1) om tobaksprodukten eller dess minutförsäljningsförpackning strider mot bestämmelserna i 5 § eller 7 § 1—3 mom. eller 7 a § 1 mom.,

2) om halterna av tjära, nikotin och kolmonoxid i cigaretter inte har undersökts på det sätt som förutsätts i 6 § 2 mom. eller i ett laboratorium som godkänts i enlighet med 6 a § eller om den i 6 b § 2 mom. eller 6 c § 1 och 2 mom. föreskrivna anmälan om dessa halter inte har lämnats,

3) om produkttillsynscentralen konstaterar att halterna av ämnen som är skadliga för hälsan i tobaksprodukter avviker från vad tillverkaren eller importören har meddelat eller om märkningen på förpackningarna inte motsvarar halterna av för hälsan skadliga ämnen i tobaksprodukterna, eller

4) för kontroll av de uppgifter som i enlighet med 6, 6 a—6 c § har lämnats till produkttillsynscentralen.

Då Social- och hälsovårdens produkttillsynscentral prövar förutsättningarna för att godkänna ett provningslaboratorium eller för att återkalla ett godkännande kan den utfärda ett i 2 mom. avsett försäljningsförbud, om centralen har grundad anledning att ifrågasätta riktigheten i uppgifterna om laboratoriet eller behörigheten i laboratoriets verksamhet. När centralen förordnar om försäljningsförbud skall den ta hänsyn till om den som tillverkar eller importerar tobaksprodukter och rökdon för att uppfylla förpliktelserna i denna lag har möjlighet att anlita något annat godkänt provningslaboratorium under den tid saken behandlas. Produkttillsynscentralen kan förordna om försäljningsförbud för att kontrollera de uppgifter som ingår i en anmälan enligt 6 c §, om den har grundad anledning att ifrågasätta riktigheten i uppgifterna.

Social- och hälsovårdens produkttillsynscentral kan förplikta en tillverkare eller importör som avses i 2 mom. att inom den tid som centralen bestämmer dra bort tobaksprodukten eller rökdonet från marknaden.

Social- och hälsovårdens produkttillsynscentral skall besluta att återkalla försäljningsförbudet eller skyldigheten att dra bort produkten från marknaden omedelbart efter att det inte längre finns någon grund enligt denna lag att ha kvar förordnandet.

20 §

Social- och hälsovårdens produkttillsynscentral kan när den fattar beslut om ett förbud enligt 18 § 1 och 2 mom. eller 19 § eller om en i 18 § 4 mom. avsedd bortdragning från marknaden förplikta den som förbudet eller föreläggandet gäller att inom utsatt tid och på det sätt som produkttillsynscentralen bestämmer vidta en rättelseåtgärd, om detta skall anses nödvändigt på grund av de uppenbara olägenheter som det mot bestämmelserna stridande förfarandet orsakar.

21 §

Ändring får inte genom besvär sökas i ett beslut om förbud eller ett förordnande om temporärt förbud som Social- och hälsovårdens produkttillsynscentral har meddelat på grund av reklam eller annan säljfrämjande verksamhet i strid med 7 a § 2 mom. eller 8

eller 9 § eller på grund av att en tobaksprodukts minutförsäljningsförpackning strider mot 7 § 1—3 mom. eller 7 a § 1 mom. eller i ett beslut om vitesföreläggande eller hot om tvångsutförande.

Förvaltningsdomstolen dömer ut vite som Social- och hälsovårdens produkttillsynscentral eller kommunen har förelagt den som handlat i strid med 5, 6, 6 a—6 c § samt som kommunen förelagt den som handlat i strid med 10, 11 eller 12 § eller 13 § 1, 2 eller 5 mom. och fattar beslut om verkställighet av hot om tvångsutförande, på ansökan av den som förelagt vitet eller hotet om tvångsutförande.

8 kap.

Kostnader och avgifter

25 §

Den som tillverkar eller importerar tobaksprodukter svarar för kostnaderna för undersökning av sådana ämnen i tobaksprodukter som vållar fara och men för hälsan samt för kvalitetskontroll av dessa ämnen.

Den som tillverkar eller importerar tobaksprodukter svarar även för kostnaderna för en i 18 § 4 mom. avsedd bortdragning av en tobaksprodukt från marknaden.

När en statlig myndighet behandlar ett ärende enligt denna lag kan den ta ut en avgift som fastställs i enlighet med lagen om grunderna för avgifter till staten (150/1992). Närmare bestämmelser om avgifterna utfärdas genom förordning av social- och hälsovårdsministeriet. Den avgift som kommunen tar ut för tillsynen skall i tillämpliga delar grunda sig på lagen om grunderna för avgifter till staten. Närmare bestämmelser om grunderna för den kommunala avgiften anges i en taxa som kommunen godkänner.

Avgifter enligt denna lag kan drivas in utan dom eller beslut på det sätt som bestäms i lagen om indrivning av skatter och avgifter i utsokningsväg (367/1961).

28 §

En myndighet som avses i 14 § har för

övervakningen av att denna lag samt de bestämmelser som utfärdats med stöd av den iakttas rätt att

1) få tillträde till och inspektera utrymmena och verksamheten på de platser där tobaksprodukter och rökdon tillverkas, förpackas, lagras och säljs samt provningslaboratoriernas utrymmen och verksamhet samt de handlingar som behövs för övervakningen,

2) av tillverkaren, importören och försäljaren av produkten i fråga avgiftsfritt ta och erhålla prov för undersökningar av tobak, tobakssurrogat, tobaksprodukter och rökdon, samt

3) till sitt förfogande kostnadsfritt få behövliga uppgifter, utredningar, handlingar och annat material.

Rätten att få information gäller också sådana uppgifter om privat affärs- eller yrkeshemlighet som behövs för tillsynen.

Utan hinder av bestämmelserna om sekretess i lagen om offentlighet i myndigheternas verksamhet (621/1999) kan sådana uppgifter om affärs- eller yrkeshemlighet som erhållits vid övervakningen av att denna lag iakttas eller vid utförande av uppgifter i anslutning till övervakningen lämnas ut till

1) statliga och kommunala myndigheter för utförande av uppgifter som avses i denna lag,

2) åklagar-, polis- och tullmyndigheter för utredande av brott, samt

3) utländska organ och inspektörer som förutsätts i Europeiska gemenskapens lagstiftning eller något annat internationellt avtal som är bindande för Finland, i de fall då ifrågavarande lagstiftning eller avtal förutsätter detta.

Lämnas i 1 mom. 2 och 3 punkten avsedda prov, uppgifter, utredningar, handlingar och annat material inte inom utsatt tid, kan en myndighet som avses i 14 § förplikta vederbörande att vid vite lämna dem. Vitet döms ut av förvaltningsdomstolen på ansökan av en myndighet som avses i 14 §.

30 a §

En myndighet som avses i 14 § har rätt att av andra myndigheter få handräckning för övervakning av att denna lag och bestämmelser som utfärdats med stöd av den iakttas och för verkställande av beslut.

31 §

Den som gör reklam för tobak, tobaksprodukter, tobaksimitationer eller rökdon eller på annat sätt främjar försäljningen av dessa eller annars handlar i strid med 7 a § 2 mom. eller 8 eller 9 §, skall för *förseelse vid marknadsföring av tobak* dömas till böter.

Den som gör reklam för tobak, tobaksprodukter eller rökdon eller på annat sätt främjar försäljningen av dessa eller annars handlar i strid med 7 a § 2 mom. eller 8 eller 9 § så att förfarandet också som helhet bedömt skall anses vara grovt på grund av det sätt på vilket det genomförts, målgruppens ålder eller storlek eller den ekonomiska nytta som förfarandet medfört, skall för *brott vid marknadsföring av tobak* dömas till böter eller fängelse i högst två år.

Den som i strid med 10 a § i näringsverksamhet säljer eller på annat sätt överlåter tobak som är avsedd för användning i munnen eller i strid med ett av Social- och hälsovårdens produkttillsynscentral eller kommunen utfärdat förbud fortfarande säljer eller på annat sätt i näringsverksamhet överlåter tobaksprodukter som inte testats i ett i enlighet med 6 a § godkänt provningslaboratorium eller om vilka inte lämnats uppgifter som avses i 6 c § eller vars märkningar på försäljningsförpackningarna inte överensstämmer med 7 § 1—3 mom. eller 7 a § 1 mom., skall för *försäljning av produkter som strider mot tobakslagen* dömas till böter.

Denna lag träder i kraft den 30 september 2002.

Utan hinder av bestämmelserna i 6 och 7 § får cigaretter som finns när denna lag träder i kraft säljas eller på annat sätt överlåtas i näringsverksamhet fram till den 30 september 2003 och andra tobaksprodukter än cigaretter fram till den 30 september 2004, även om de inte motsvarar bestämmelserna i denna lag, om de motsvarar de bestämmelser och föreskrifter som gällde när denna lag trädde i kraft.

Bestämmelsen i 7 § 2 mom. om att förse minutförsäljningsförpackningarna med uppgifter om halten av kolmonoxid och bestämmelsen i 7 a § 1 mom. om produktbeskrivningar tillämpas från den 30 september 2003.

De högsta halter som avses i 5 § tillämpas från och med den 1 januari 2004. På cigaretter som tillverkas i Europeiska gemenskapen men som exporteras från gemenskapen tillämpas de dock från och med den 1 januari 2007.

Åtgärder som verkställigheten av lagen förutsätter får vidtas innan lagen träder i kraft.

Helsingfors den 14 juni 2002

Republikens President

TARJA HALONEN

Omsorgsminister *Eva Biaudet*

Nr 499

L a g

om ändring av personalfondslagen

Given i Helsingfors den 14 juni 2002

I enlighet med riksdagens beslut
ändras i personalfondslagen av den 15 september 1989 (814/1989) 1 §, 5 § 1 mom., 11 § 1 mom., 14 § 2 mom., 21 §, 24 § 1 mom., 27 § 1 och 4 mom. och 60 a §, av dessa lagrum 1, 5 § 1 mom. och 14 § 2 mom. sådana de lyder i lag 344/1999, 27 § 1 och 4 mom. sådana de lyder i lag 1145/1999 och 60 a § sådan den lyder i lag 590/1997, samt *fogas* till lagen nya 17 b och 27 a § som följer:

1 §

Tillämpningsområde

Denna lag tillämpas på finska öppna bolag, kommanditbolag, aktiebolag, ömsesidiga försäkringsbolag, andelslag, sparbanks, hypoteksföreningar, försäkringsföreningar, i handelsregistret införda ekonomiska föreningar, affärsverk enligt lagen om statens affärsverk (627/1987), i 5 § 1 mom. avsedda utländska dotterföretag och i Finland registrerade filialer (*företag*), statliga ämbetsverk och inrättningar (*ämbetsverk*) samt på personalfonder som har bildats av dem som är anställda hos företaget eller vid ämbetsverket (*personal*).

5 §

Förutsättningar för bildandet

Vid ett företag eller ett ämbetsverk vars

personal omfattar minst 30 personer kan en personalfond bildas i enlighet med denna lag. Inom ett sådant företag eller ämbetsverk kan en fond bildas även vid en resultatenhet med minst tio anställda. För två eller flera företag kan en gemensam personalfond bildas endast om företagen hör till samma koncern. Till en sådan koncernfond kan även personalen vid ett utländskt dotterföretag höra under förutsättning att moderföretaget är finskt. Även personalen vid en i Finland registrerad filial till ett utländskt företag kan tillsammans med personalen vid ett finskt företag höra till en gemensam personalfond, förutsatt att företagen hör till samma koncern och deras personal omfattas av samma vinstpremiesystem. Vad som bestäms nedan om ett företags personal tillämpas på motsvarande sätt på personalen vid en här nämnd resultatenhet, koncern eller filial.

RP 24/2002
 ApUB 3/2002
 RSv 75/2002

11 §

Grundanmälan

Anmälan om registrering av en personalfond (*grundanmälan*) skall göras skriftligen till arbetsministeriet. Till grundanmälan skall fogas fondens stadgar och en utredning om att fonden har bildats i enlighet med 6—9 §. Om anställda vid ett sådant utländskt företag som avses i 5 § 1 mom. skall bli medlemmar i en fond och om de förfaringssätt som anges i 6—9 § inte har kunnat följas, skall till grundanmälan fogas en utredning om att motsvarande förfaringssätt som iaktas i landet i fråga har följts då fonden bildats eller att personalens påverkningsmöjligheter har garanterats på annat sätt.

14 §

Medlemskap

I fondens stadgar kan det bestämmas att i stadgarna närmare angivna personer som hör till företagets eller ämbetsverkets ledning inte är medlemmar i fonden.

17 b §

Överföring av andel av vinstpremieandel till personalfond

Om ett företag eller ämbetsverk beslutar att omvandla sitt vinstpremie-system enligt denna lag till ett system med kontant vinstpremie, har en medlem i fonden rätt att till personalfonden överföra sin andel av den del av vinstpremieandelen som bestäms i enlighet med denna lag, om vinstpremie-systemet tillåter det. Medlemmen skall före ingången av den räkenskapsperiod för vilken vinstpremieandelen bestäms meddela arbetsgivaren att han eller hon kommer att nyttja sin rätt till överföring. På den andel som överförs till fonden tillämpas bestämmelserna i denna lag.

Företaget eller ämbetsverket skall fatta beslut om beräkningsgrunderna för den vinstpremieandel som kan överföras till fonden och om ändring av dem före ingången av den period för vilken vinstpremieandelen

betalas, och fonden skall göra en anmälan till arbetsministeriet om beräkningsgrunderna och om ändring av dem.

21 §

Värdebestämning

Värdet av en personalfonds tillgångar och av varje medlems fondandel skall bestämmas på dagen för fondens bokslut (*värdebestämningssdag*).

Tillgångarna skall vid värdebestämningen uppskattas till gängse värde.

24 §

Lyftande av en fondandel

En fondandel består av en bunden del och en disponibel del. Varje medlem har rätt att lyfta den disponibla delen i pengar omedelbart efter värdebestämningssdagen enligt vad som närmare anges i fondens stadgar. I stadgarna kan också bestämmas att aktier i arbetsgivarföretaget eller i ett företag som hör till samma koncern kan användas såsom betalning av den disponibla delen, om medlemmen så önskar och aktierna är föremål för offentlig handel enligt värdepappersmarknadslagen (495/1989). Betalningen skall då ske på det sätt som anges närmare i stadgarna.

27 §

Utbetalning av en fondandel sedan arbets- eller tjänsteförhållandet upphört

Oberoende av vad stadgarna bestämmer om lyftande av en fondandel skall denna utbetalas inom fyra månader från den värdebestämningssdag som närmast följer

1) efter att en hel räkenskapsperiod vid företaget eller ämbetsverket har löpt ut sedan medlemmens arbets- eller tjänsteförhållande upphörde antingen på grund av att medlemmen själv sagt upp sitt arbetsavtal eller tjänsteförhållande eller på grund av att arbetsgivaren sagt upp eller hävt arbetsavtalet eller tjänsteförhållandet av en orsak som beror på arbetstagarens eller tjänstemannens förfarande,

2) efter att medlemmens arbets- eller tjänsteförhållande upphört av någon annan än i 1 punkten nämnd orsak eller efter den dag då medlemmen avlidit, eller

3) efter att arbetsförhållandet upphört för en sådan medlem som arbetat utomlands för ett utländskt dotterföretag.

Oberoende av bestämmelserna i 1 mom. 1 och 2 punkten kan det i fondens stadgar bestämmas att en medlem som har gått i pension har rätt att lyfta sin fondandel i så stora poster som han eller hon önskar på de årliga högst fyra utbetalningsdagar som närmast följer efter pensioneringen.

27 a §

Inlämnande av utredning om fondandelar och utbetalning av fondandelar i utländska dotterföretag

En fond har rätt att på det sätt som avtalas med det finska moderföretaget tillställa moderföretaget utredningar om de fondandelar samt disponibla fondandelar som innehas av fondmedlemmar anställda hos ett utländskt

dotterföretag som hör till fonden. Moderföretaget skall då se till att utredningarna om fondandelarna tillställs medlemmarna samt sköta den tekniska utbetalningen av fondandelarna till medlemmarna.

60 a §

Skyldighet att lämna uppgifter

Ett företag skall lämna sin personalfond alla de uppgifter som behövs för bildande av fonden, förande av ett medlemsregister, beräkning och betalning av fondandelarna samt övrig förvaltning av fonden. Om fonden som medlemmar har personer som är anställda hos ett sådant utländskt företag som avses i 5 § 1 mom., skall det finska moderföretaget och i Finland registrerad filial se till att fonden får ovan nämnda uppgifter.

Denna lag träder i kraft den 1 juli 2002.
Fondernas stadgar skall senast vid det första stadgeenliga fondmöte som hålls efter lagens ikraftträdande ändras så att de motsvarar 14 § 2 mom.

Helsingfors den 14 juni 2002

Republikens President
TARJA HALONEN

Arbetsminister *Tarja Filatov*

Nr 500**L a g****om sättande i kraft av de bestämmelser som hör till området för lagstiftningen i konventionen om sjömäns arbetstid och bemanningen på fartyg**

Given i Helsingfors den 14 juni 2002

I enlighet med riksdagens beslut föreskrivs:

1 §
De bestämmelser som hör till området för lagstiftningen i den vid Internationella arbetskonferensen den 22 oktober 1996 i Genève antagna konventionen nr 180 om sjömäns arbetstid och bemanningen på fartyg gäller

som lag sådana Finland har förbundit sig till dem.

2 §
Om ikraftträdandet av denna lag bestäms genom förordning av republikens president.

Helsingfors den 14 juni 2002

Republikens President
TARJA HALONEN

Arbetsminister *Tarja Filatov*

Nr 501

Republikens presidents förordning

om sättande i kraft av Romstadgan för Internationella brottmålsdomstolen och om ikraftträdande av lagen om ikraftträdande av de bestämmelser som hör till området för lagstiftningen i stadgan och om tillämpning av stadgan

Given i Helsingfors den 14 juni 2002

I enlighet med republikens presidents beslut, tillkommet på föredragning av utrikesministern, föreskrivs:

1 §

Den i Rom den 17 juli 1998 ingångna Romstadgan för Internationella brottmålsdomstolen som godkänts av riksdagen den 18 december 2000 och som ratificerats av republikens president den 28 december 2000 och i fråga om vilken ratifikationsinstrumentet har deponerats hos Förenta Nationernas generalsekreterare den 29 december 2000, träder i kraft den 1 juli 2002 så som därom har avtalats.

2 §

I samband med deponeringen av ratifikationsinstrumentet har Finland lämnat följande förklaring:

”Enligt 87.1 a i stadgan meddelar Republiken Finland att framställningar om samarbete skall översändas på diplomatisk väg eller direkt till justitieministeriet som är den myndighet som är behörig att ta mot sådana framställningar. Domstolen får också vid behov stå i direkt kontakt med andra behöriga finska myndigheter. I frågor som gäller utlämning är justitieministeriet den enda behöriga myndigheten.

Enligt artikel 87.2 i stadgan meddelar Republiken Finland att domstolens framställningar om samarbete och varje handling till stöd för framställningar skall insändas på antingen finska eller svenska, som är Finlands officiella språk, eller på engelska, som är ett av domstolens arbetspråk.”

3 §

Lagen den 28 december 2000 om ikraftträdande av de bestämmelser som hör till området för lagstiftningen i Romstadgan för Internationella brottmålsdomstolen och om tillämpning av stadgan (1284/2000) träder i kraft den 1 juli 2002.

4 §

De bestämmelser i Romstadgan för Internationella brottmålsdomstolen som inte hör till området för lagstiftningen är i kraft som förordning.

5 §

Denna förordning träder i kraft den 1 juli 2002.

Helsingfors den 14 juni 2002

Republikens President

TARJA HALONEN

Utrikesminister *Erkki Tuomioja*

(Fördragstexten är publicerad i Finlands författningssamlings fördragsserie nr 56/2002)

Nr 502

Statsrådets förordning
om upphävande av 10 § 1 mom. naturgasförordningen

Given i Helsingfors den 13 juni 2002

I enlighet med statsrådets beslut, fattat på föredragning från handels- och industriministeriet, föreskrivs:

1 §

Genom denna förordning upphävs 10 § 1 mom. naturgasförordningen av den 3 december 1993 (1058/1993), sådant det lyder i förordning 1171/1995, varvid de nuvarande 2—5 mom. blir 1—4 mom.

2 §

Denna förordning träder i kraft den 20 juni 2002.

Helsingfors den 13 juni 2002

Handels- och industriminister *Sinikka Mönkäre*

Överinspektör Veli Viitala

Nr 503

Statsrådets förordning**om ändring av statsrådets beslut om begränsning av utsläpp av gas- och partikelformiga föroreningar från förbränningsmotorer som skall monteras i mobila maskiner**

Given i Helsingfors den 13 juni 2002

I enlighet med statsrådets beslut, fattat vid föredragning från miljöministeriet, fogas till statsrådets beslut av den 4 juni 1998 om begränsning av utsläpp av gas- och partikelformiga föroreningar från förbränningsmotorer som skall monteras i mobila maskiner (408/1998) en ny 10 a § samt

ändras beslutets 14 § som följer:

10 a §

Anpassning till den tekniska utvecklingen

På de test som används för att visa överensstämmelse med kraven tillämpas senast från den 30 juni 2002 utöver rådets direktiv 97/68/EG om utsläpp från mobila maskiner kommissionens direktiv 2001/63/EG om anpassning till den tekniska utvecklingen av direktivet om utsläpp från mobila maskiner.

14 §

Hänvisningsbestämmelser

Bestämmelser om tvångsmedel och påföljder för brott mot detta beslut ingår i miljöskyddslagen (86/2000).

Ändring i ett beslut som fordonsförvaltningen har fattat med stöd av detta beslut söks med stöd av 20 § miljöskyddslagen enligt vad förvaltningsprocesslagen (586/1996) föreskriver.

Denna förordning träder i kraft den 30 juni 2002.

Helsingfors den 13 juni 2002

Miljöminister *Jouni Backman*Konsultativ tjänsteman *Seppo Sarkkinen*

Kommissionens direktiv 2001/63/EG, EGT nr L 227, 23.8.2001, s. 41